

Panium – Numero Kuusi

Profeetalliset tienviitat Danielin 11. luvussa: Neuvostoliiton romahdus, sunnuntailaki ja nykyisen Rooman nousu

Jeff Pippenger
2025-03-09

Neuvostoliiton romahduksen myötä vuonna 1989 Danielin kirjan yhdestoista luvun neljäskymmenes jae täyttyi. Neljäskymmenesensimmäinen jae on Yhdysvalloissa annettava sunnuntailaki, samoin kuin kuudestoista jae. Vuodesta 1989 Yhdysvalloissa annettavaan sunnuntailakiin asti neljäskymmenes jae on tyhjä. Neuvostoliiton romahdus vuonna 1989 tunnistettiin myös Danielin kirjan yhdestoista luvun kymmenennessä jakeessa, joka alun perin täyttyi Antiokhos Suuren kohdalla.

Seleukidien ”pohjoisen kuningas” Antiochos III Suuri hallitsi vuosina 223–187 eKr. ja pyrki palauttamaan alueet, jotka oli menetetty Ptolemaioksille (”etelän kuninkaalle”) kolmannen Syyrian sodan (246–241 eKr.) jälkeen. Hänen sotaretkensä neljännessä Syyrian sodassa (219–217 eKr.) tähtäsi Koile-Syyrian, Foinikian ja Palestiinan takaisinvaltaamiseen. Vuonna 219 eKr. Antiochos marssi etelään, vallaten Seleukeia Pierian, Tyroksen ja Ptolemaioksen kaupungin (Akkon) sekä palauttaen rannikon linnoitukset valtaansa. Vuonna 218 eKr. hän eteni edelleen, vallaten Philadelphian (Ammanin) ja painostaen kohti Egyptin rajaa aikomuksenaan ottaa takaisin menetetyt seleukidialaiset alueet aina Gazaan saakka. Antiochos keskeytti etenemisensä vuonna 218 eKr., vakiinnutti saavutuksensa ja valmistautui ratkaisevaan hyökkäykseen. Ptolemaios IV Filopator, ptolemaiolainen kuningas, kokosi armeijan kohdatakseen hänet, egyptiläisten joukkojen vahvistamana. Danielin kirjan yhdestoista luku, jae kymmenen, esittää tämän Antiochoksen liikkeen, ennakoiden siten Neuvostoliiton romahtamista vuonna 1989 ja muodostaen esikuvan jakeelle neljäkymmentä.

Mutta hänen poikansa varustautuvat sotaan ja kokoavat suuren sotajoukon; ja yksi niistä on varmasti tuleva, tulviva yli ja kulkeva eteenpäin; sitten hän on palaava ja varustautuva sotaan aina linnoitukseensa asti. Daniel 11:10.

Kun neljänneksen kymmenennen jakeen pohjoisen kuningas ”tulvii yli ja käy eteenpäin”, se vastaa kymmenennen jakeen pohjoisen kuningasta, joka ”tulvii yli ja kulkee läpi”. Molemmissa jakeissa on täsmälleen samat heprealaiset sanat, jotka on vain käännetty hieman eri tavoin. Se on sama ilmaus, joka esiintyy Jesajan 8:8:ssa.

Ja hän tunkeutuu Juudaan; tulvii yli ja pyyhkäisee eteenpäin, ulottuen kaulaan asti; ja hänen siipiensä levittäytyminen täyttää sinun maasi koko leveyden, oi Immanuel. Jesaja 8:8.

Kukin näistä kolmesta jakeesta osoittaa eteläisen kuninkaan joutuvan pohjoisen kuninkaan voittamaksi. Antiokhos, pohjoinen kuningas, saa voiton Ptolemaioksesta, eteläisestä kuninkaasta, aivan kuten Sanherib sai voiton Juudasta, eteläisestä kuninkaasta, ja aivan kuten pohjoisen kuningas jakeessa neljäkymmentä pyyhkäisi pois Neuvostoliiton vuonna 1989. Nämä kolme jaetta

yhdessä niiden kolmen historiallisten täyttymysten kanssa osoittavat, että ”lopun aika” on vuonna 1989. Näin ollen jae kymmenen on vuosi 1989 ja jae kuusitoista on sunnuntailaki Yhdysvalloissa, samoin kuin jae neljäkymmentäyksi.

Jakeet yksitoista–viisitoista ovat raamatunkohtaa, jolla on myös historiallinen täyttymys ja joka yksilöi jakeen neljäkymmentä kätketyn historian sisällä tietyt profeetalliset tienviitat. Ennen Yhdysvaltain sunnuntailakia, mutta vuoden 1989 jälkeen, Raphian taistelu ja sen jälkiselvittelyt esitetään jakeissa yksitoista ja kaksitoista, ja Paniumin taistelu esitetään jakeissa kolmetoista–viisitoista.

Sunnuntailaki on määrätty aika; sillä juuri siinä paaviuden kuolettava haava paranee, ja paavi palaa maan valtaistuimelle. Tätä valtuuttamista esikuvasi paaviuden valtaistuimelle asettaminen vuonna 538 sekä pakanallisen Rooman valtaistuimelle asettaminen Actiumin taistelussa. Kun pakanallinen Rooma oli profeetallisesti asetettu valtaistuimelle, se hallitsi ylimpänä 360 vuotta. Kun paavius asetettiin valtaistuimelle vuonna 538, se hallitsi ylimpänä tuhat kaksisataa kuusikymmentä vuotta. Kun kuolettava haava paranee sunnuntailain yhteydessä, paavius tulee hallitsemaan ylimpänä vertauskuvalliset 42 kuukautta.

Ja minä näin yhden hänen päistään ikään kuin kuolettavasti haavoitettuna; mutta hänen kuolinhaavansa parani. Ja koko maailma seurasi ihmetellen petoa. Ja he kumarsivat lohikäärmettä, joka antoi pedolle vallan; ja he kumarsivat petoa sanoen: Kuka on pedon vertainen? Kuka voi sotia sitä vastaan? Ja sille annettiin suu puhumaan suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sille annettiin valta toimia neljäkymmentä kaksi kuukautta. Ilmestys 13:3–5.

Jae 27 sanotaan näistä kummastakin kuninkaasta:

Ja molempien näiden kuninkaiden sydämessä on pahuuden tekeminen, ja he puhuvat valhetta saman pöydän ääressä; mutta se ei menesty, sillä loppu tulee vielä määrättynä aikana. Daniel 11:27.

Jakeen kaksikymmentäseitsemän kaksi kuningasta ovat ne kuninkaat, joista kahdessa edellisessä jakeessa puhutaan ja jotka sittemmin taistelivat Aktionin taistelun.

Ja hän nostaa voimansa ja rohkeutensa etelän kuningasta vastaan suurella sotajoukolla; ja etelän kuningas valmistautuu taisteluun hyvin suuren ja väkevän sotajoukon kanssa; mutta hän ei ole pysyvä, sillä he punovat juonia häntä vastaan. Niin, ne, jotka syövät hänen ruokapöytänsä annosta, tuhoavat hänet, ja hänen sotajoukkonsa tulvii yli; ja monet kaatuvat surmattuina. Daniel 11:25, 26.

Niinpä jakeessa kaksikymmentäseitsemän ilmenee poikkeama, joka on ymmärrettävä ennen kuin jatkamme. Jakeessa kaksikymmentäneljä ”aika” tarkoittaa 360 vuoden ajanjaksoa, joka alkaa Actiumin taistelusta ja päättyy määrääaikana vuonna 330.

Etelän kuningas tässä taistelussa oli Kleopatra, joka oli liitossa Marcus Antonuksen kanssa. Octavius oli pohjoisen kuningas, joka voittaisi heidät molemmat. Määrättynä aikana (31 eKr.) nämä kaksi kuningasta, jotka olivat aiemmin istuneet saman pöydän ääressä ja puhuneet valheita toisilleen, kohtaisivat toisensa Aktionin taistelussa.

Pöydän ääressä olevat kaksi kuningasta vastaavat Paniumin taistelun historiaa (jakeet 13–15), jolloin Antiokhos Suuri ja Makedonian Filippos olivat liitossa. Tuo historiallinen liitto vastaa sitä vertauskuvallista liittoa, jota Paniumin nimi Kristuksen aikana edustaa — Caesarea Philippi. Liitto esitetään myös jakeessa neljäkymmentä, jolloin Neuvostoliitto pyyhkäistään pois vuonna 1989 Reaganin ja paavi Johannes Paavali II:n välisen liiton kautta. Nuo kaksi kuningasta puhuvat valheita toisilleen ennen vuotta 31 eKr., mikä vastaa sunnuntailakia Yhdysvalloissa, ja sen vuoksi heidän valheensa sijoittuvat ennen jaetta kuusitoista, sen historian aikana, jota jakeet 13–15 edustavat ja joka täyttyi Paniumin taistelussa seitsemäntoista vuotta Raphian taistelun jälkeen ja sata kolmekymmentäseitsemän vuotta ennen kuin Pompeius valloitti Jerusalemin jakeen kuusitoista täyttymyksenä.

Jaessa kaksikymmentäkahdeksan Octavius, sekä Kleopatran (etelän kuninkaan) että Marcus Antonin voittaja, ”palaa maahansa suurin rikkauksin; ja hänen sydämensä on oleva pyhää liittoa vastaan; ja hän tekee väkeviä tekoja ja palaa omaan maahansa.” Uriah Smith tunnistaa nämä kaksi voittoa Actiumin taisteluksi vuonna 31 eKr. ja Jerusalemin hävitykseksi vuonna 70 jKr. Jae kaksikymmentäkahdeksan osoittaa siis historian, joka alkaa Actiumin taistelusta, joka on 360 vuoden ajanjakson alku, sekä Jerusalemin hävityksestä vuonna 70 jKr.

Sitten hän palaa maahansa suuret rikkaudet mukanaan; ja hänen sydämensä on oleva pyhää liittoa vastaan; ja hän tekee voimallisia tekoja ja palaa omaan maahansa. Daniel 11:28.

Jakeen kaksikymmentäneljä viimeinen lause (jopa määrääjäksi) eteenpäin esittää historiallisen linjan, joka alkoi vuonna 31 eKr. ja päättyy jakeen kolmekymmentäyksi viimeiseen lauseeseen (ja asettavat hävityksen kauhistuksen), mikä täyttyi vuonna 538. Linja alkaa Actiumin taistelusta, joka merkitsee pakanallisen Rooman ylimmän hallintavallan alkua kolmensadan kuudenkymmenen vuoden ajaksi. Linja päättyy vuonna 538, jolloin paavillinen Rooma alkaa hallita ylimpänä tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden ajan. Jakeissa sekä siinä historiassa, joka täytti jakeet, määräraika vuonna 330 edustaa jakautumista pakanallisen Rooman historiassa Raamatun profetian neljäntenä valtakuntana. Alkuperäisen kolmensadan kuudenkymmenen vuoden ylimmän hallintavallan kauden jälkeen seuraa kaksisataa kahdeksan vuotta valtakunnan hajoamista ennen kuin paavius ottaa valtaistuimen jakeessa kolmekymmentäyksi vuonna 538. Näiden kahdeksan jakeen sarjassa ainoastaan jae kaksikymmentäseitsemän osoittaa historiallisen täyttymyksen, joka tapahtui ennen Actiumin taistelua vuonna 31 eKr.

Jae kaksikymmentäseitsemän osoittaa kahden kuninkaan välisen kohtaamisen ennen ”määrättyä aikaa”, ja jae kaksikymmentäyhdeksän osoittaa ”määrätyn ajan”. Jakeen kaksikymmentäseitsemän ”määrätty aika” on kolmensadan kuudenkymmenen vuoden ajanjakson alku, ja jakeen kaksikymmentäyhdeksän ”määrätty aika” on kolmensadan kuudenkymmenen vuoden ajanjakson loppu. Alku ja loppu edustavat ”määrättyä aikaa”.

Pakanallisen Rooman voimistuminen alkoi, kun se valloitti kolmannen maantieteellisen esteen, sellaisena kuin se esitetään Danielin kirjassa 8:9.

Ja yhdestä niistä nousi esiin pieni sarvi, joka kasvoi ylen suureksi etelää kohti ja itää kohti ja ihanaa maata kohti. Daniel 8:9.

Vallan antaminen alkoi Actiumin taistelussa ja jatkui etelän kuninkaan (Egyptin) myöhemmällä alistamisella kahdeksannen luvun yhdeksännessä jakeessa.

Pakanallisen Rooman hallinnan päättyminen Raamatun profetian neljäntenä valtakuntana tapahtui vuonna 538, kun paavillinen Rooma voitti kolmannen maantieteellisen esteensä. Koko viidensadan kuudenkymmenen kahdeksan vuoden ajanjakso Actiumin taistelusta vuoteen 538 alkaa siitä, että pakanallinen Rooma voittaa kolmannen esteensä ja tulee Raamatun profetian neljänneksi valtakunnaksi, ja se päättyy siihen, että paavillinen Rooma voittaa kolmannen maantieteellisen esteensä.

Raamatun profetian neljäntenä valtakuntana esitetty historia osoittaa kaksi ajanjaksoa: ensimmäisen, jolloin Rooma korottaa itsensä, ja sitä seuraavan ajanjakson, joka kuvaa Rooman lankeemusta. Ensimmäisen korotuksen ajanjakson alku on samalla koko sen ajanjakson alku, jolloin pakanallinen Rooma hallitsi Raamatun profetian neljäntenä valtakuntana. Rooman ensimmäinen korotuksen ajanjakso alkaa ja päättyy määrättyyn aikaan, ja se alkaa myös pohjoisen ja eteläisen valtakunnan yhdistymisellä. Se päättyy jakautumiseen itäiseen valtakuntaan ja läntiseen valtakuntaan. Alkaminen ja päättyminen määrättyyn aikaan sekä alku ja loppu edustavat Aleksanterin valtakunnan neljää jakoa.

Jaoiden kaksikymmentäseitsemän ja kaksikymmentäyhdeksän kaksi määrättyä aikaa edustavat alkua ja loppua merkitsevää tienviittoa, joka kuvaa ajanjaksoa, jolloin Rooma hallitsee ylimmästi. Yhdysvalloissa annetun sunnuntailain kohdalla, jakeen neljäkymmentäyksi ja Daniel 11:n jakeen kuusitoista täyttymyksenä, alkaa ajanjakso, jolloin nykyajan Rooma hallitsee ylimmästi neljäkymmentäkaksi vertauskuvallista kuukautta. Jakeen kaksikymmentäseitsemän ensimmäinen määrätty aika on Yhdysvaltojen sunnuntailaki, ja toinen määrätty aika edustaa hetkeä, jolloin maan viimeinen kansakunta seuraa Yhdysvaltojen esimerkkiä ja panee täytäntöön viimeisen sunnuntailain ja siten osoittaa epäjumalasapatin maailmanlaajuisen täytäntöönpanon.

Nuo kaksi profeetallista tienviittoa ovat Yhdysvalloissa säädetty sunnuntailaki aina maailmanlaajuiseen sunnuntailain täytäntöönpanoon saakka, ja nuo kaksi sunnuntailakia ovat jakeiden kaksikymmentäseitsemän ja kaksikymmentäyhdeksän kaksi määrättyä aikaa. Jakeen kaksikymmentäseitsemän ensimmäistä määrättyä aikaa esikuvaisti myös Konstantinuksen sunnuntailaki vuonna 321, ja paavillinen sunnuntailaki Orléansin kirkolliskokouksessa vuonna 538 edustaa maailmanlaajuisia sunnuntailakia.

Jakeiden kolmestatoista viiteentoista asiayhteydessä Paniumin taistelu on se historia, joka edeltää kuudennessatoista jakeessa esiintyvää sunnuntailakia. Tässä historiassa toteutuu kahden toisilleen valehtelevan kuninkaan kohtaaminen. Jakeet kolmestatoista viiteentoista ovat osa sitä historiaa, jota jakeet kymmenestä kuuteentoista kuvaavat. Jakeet yksilöivät neljännen Syyrian sodan kymmenennessä jakeessa, Raphian taistelun yhdestoista jakeessa sekä tuon taistelun jälkiseuraukset kahdennessatoista jakeessa. Jakeet kolmestatoista viiteentoista esittävät vuoden 200 eKr. historian, jolloin Paniumin taistelu toteutui ja jolloin pakanallinen Rooma, joka esitetään sinun kansasi ryöstäjinä, astuu profeetalliseen kertomukseen.

Danielin kirjan yhdestoista luku jae neljäkymmentä osoittaa Neuvostoliiton romahduksen vuonna 1989, ja jae kuusitoista osoittaa sunnuntailain Yhdysvalloissa. Kahden kuninkaan kohtaaminen, jotka valehtelevat toisilleen ennen määrättyä aikaa ja joka oli Aktionin taistelu, tapahtuu jakeen neljäkymmentä historiassa, joka seuraa lopun aikaa vuonna 1989 ja päättyy sunnuntailakiin Yhdysvalloissa. Jakeen kaksikymmentäseitsemän tapahtuma on tienviitta jakeen neljäkymmentä kätkeytyssä historiassa; se sijoittuu vuoden 1989 jälkeen mutta ennen sunnuntailakia. Jakeen kaksikymmentäseitsemän ”kohtaaminen” on tienviitta ennen Rooman valtaannousua sunnuntailaissa. Useat tienviitat johtavat paaviuden valtaannousuun vuonna 538, ja nämä tienviitat esiintyvät myös ennen määrättyä aikaa. Yksi näistä profeetallisista tienviitoista on Justinianuksen säädös vuonna 533, joka täytti jakeen kolmekymmentä viittauksen siihen, että sillä oli ”yhteys niihin, jotka hylkäävät liiton”.

Muut tienviitat, jotka johtavat määrättyyn aikaan pakanallisen Rooman historiassa, ovat vuosi 330, jolloin pakanallinen Rooma kukisti ja samalla antoi ”istuimen” paavilliselle vallalle. Vuonna 496 Clovis antoi ”voimansa” paaviudelle. Danielin seitsemännän luvun täyttymykseksi pakanallinen Rooma poisti paaviuden tieltä ”kolme sarvea”, joista viimeinen oli ostrogoottien poistaminen Rooman kaupungista vuonna 538. Vuonna 508 pakanuuden uskonto syrjäytettiin valtakunnan laillisenä uskontona ja korvattiin katolilaisuudella. Vuosi 538 edustaa jakeen neljäkymmentäyksi sunnuntailakia, ja vuosi 496 edustaa vuotta 1989, jolloin Reagan, samoin kuin Clovis, omisti voimansa Rooman paaville. Vuosi 330 osoittaa sunnuntailain, sillä juuri silloin paavius palaa vallan istuimelle.

Tämä osoittaa, että sekä 538 että 330 edustavat määrättyä aikaa, joka on jakeissa kuusitoista ja neljäkymmentäyksi. 496 edustaa vuotta 1989, jolloin Danielin yhdestoista luvun kymmenes ja neljäskymmenes jae sekä Jesajan 8:8 täyttyivät. 508 osoittaa, milloin valtakunnan uskonto syrjäytetään katolilaisuuden tieltä. Alkaen Cloviksesta vuonna 496 aina vuoteen 508 asti havainnollistettiin valtakunnan laillisen uskonnon asteittaista poistamista ja korvaamista. Vuonna 330 alkavassa historiassa Länsi-Rooman asteittaista tuhoa kuvataan neljällä ensimmäisellä pasuunalla, ja näin osoitetaan asteittainen hävitys, joka alkaa sunnuntailaista Yhdysvalloissa.

Pakanallisen Rooman asteittainen luhistuminen Konstantinuksen vuonna 321 antaman sunnuntailain jälkeen havainnollistaa Yhdysvaltojen lankeemusta raamatullisen profetian kuudentena valtakuntana, joka saapuu sunnuntailakiin. Tämän jälkeen Yhdysvaltojen ylle tuodaan neljän pasuunan tuomiot, kuten sisar White on osoittanut lausuessaan, että ”kansallista luopumusta seuraa kansallinen perikato”. Hesekiel lisää todistuksen nelinkertaisesta rangaistuksesta.

Ja Herran sana tuli jälleen minulle, sanoen: Ihmislapsi, jos maa tekee syntiä minua vastaan rikkomalla uskottomasti, niin minä ojennan käteni sitä vastaan, murren siltä leivän sauvan, lähetän siihen nälänhädän ja hävitan siitä ihmiset ja eläimet. Vaikka nämä kolme miestä, Nooa, Daniel ja Job, olisivat siinä, he vanhurskaudellaan pelastaisivat vain oman sielunsa, sanoo Herra, Herra. Jos minä annan pahojen petojen kulkea maan läpi, ja ne raatelevat sitä, niin että se tulee autioksi eikä kukaan voi kulkea sen läpi petojen tähden: vaikka nämä kolme miestä olisivat siinä, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, he eivät pelastaisi poikia eivätkä tyttöjä; ainoastaan he itse pelastuisivat, mutta maa tulisi autioksi. Tai jos minä tuon miekan

sitä maata vastaan ja sanon: Miekka, käy maan läpi, niin että hävitän siitä ihmiset ja eläimet: vaikka nämä kolme miestä olisivat siinä, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, he eivät pelastaisi poikia eivätkä tyttäriä, vaan ainoastaan he itse pelastuisivat. Tai jos minä lähetän ruton siihen maahan ja vuodatan vihani sen päälle veressä, hävittääkseni siitä ihmiset ja eläimet: vaikka Nooa, Daniel ja Job olisivat siinä, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, he eivät pelastaisi poikaa eivätkä tytärtä; he pelastaisivat vanhurskaudellaan ainoastaan oman sielunsa. Sillä näin sanoo Herra, Herra: Kuinka paljon enemmän, kun minä lähetän Jerusalemia vastaan neljä ankaraa tuomiotani: miekan, nälänhädän, pahat pedot ja ruton, hävittääkseni siitä ihmiset ja eläimet! Kuitenkin, katso, siihen jää jäljelle pelastuneiden jäännös, joka tuodaan pois, sekä poikia että tyttäriä; katso, he tulevat teidän luoksenne, ja te saatte nähdä heidän vaelluksensa ja tekonsa; ja te saatte lohdutuksen siitä onnettomuudesta, jonka minä olen tuonut Jerusalemin päälle, kaikesta siitä, minkä minä olen tuonut sen päälle. Ja he lohduttavat teitä, kun te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa; ja te tulette tietämään, etten minä ole tehnyt syyttä kaikkea, minkä olen siinä tehnyt, sanoo Herra, Herra. Hesekiel 14:12–23.

Jatkamme näiden näkökohtien tarkastelua seuraavassa artikkelissa.